

sobota, 26.04.2025

Matka Boża Dobrej Rady

Podstawę kultu Matki Bożej Dobrej Rady stanowią teksty biblijne z ksiąg mądrościowych zastosowane do Najświętszej Maryi Panny, a także teologiczne uzasadnienia św. Augustyna, św. Anzelma z Canterbury i św. Bernarda z Clairvaux o Matce Bożej jako pośredniczce łask, zwłaszcza darów Ducha Świętego. Na początku naszego wieku papież Leon XIII włączył wezwanie „Matko Dobrej Rady” do Litanii Loretańskiej.

Od 1467 r. tytuł ten jest związany z obrazem Matki Bożej w Genazzano (środkowe Włochy), będącym światowym centrum tego kultu. Obraz w Genazzano - w stylu bizantyjskim, jakby fragment fresku, o rozmiarach 42,5 x 31 cm, przedstawiający popiersie Matki Bożej z Dzieciątkiem na tle łuku tęczy, pochodzi prawdopodobnie z okolic Szkodry (północna Albania). 25 IV 1467 r. miał się pojawić na murze kościoła Augustianów-eremitów w Genazzano. Początkowo nazywano go Matką Bożą Rajską, Przedziwną albo Madonną Albańczyków. Ostatecznie związane go z wezwaniem MB Dobrej Rady. Obraz koronował w 1682 r. papież Innocenty XI, a w 1867 r. z okazji 400-lecia objawień ponownie papież Pius IX. Rozwój kultu nastąpił pod koniec XVII w. w związku z koronacją obrazu. Liczne kopie i repliki z XVIII i XIX w. rozpowszechniono we Włoszech, Hiszpanii, Belgii, Niemczech, Czechach i Polsce, a także w Ameryce, Australii i Afryce. Wokół wizerunków słynących łaskami powstawały sanktuaria i ośrodki pielgrzymkowe; zwłaszcza w kościołach Augustianów - eremitów i Kapucynów. Matka Boża Dobrej Rady jest główną patronką Albanii. Pod jej wezwaniem jest katedra w Szkodrze, którą odwiedził papież Jan Paweł II podczas swojej wizyty w Albanii.

W Polsce - najwcześniejsze ślady kultu Matki Bożej Dobrej Rady związane są z obrazem w kościele pw. Ducha Świętego w Krakowie oraz w kościele św. Jacka w Warszawie (również XVII w.). Obraz Matki Bożej Dobrej Rady pochodzi (według ustaleń historyków sztuki) z końca XVI wieku. Jego autorem jest nieznany malarz włoskiego pochodzenia. Trudno ustalić, od kiedy zyskał miano „Matka Boża Dobrej Rady”, ale tradycja wiąże tytuł z początkowym okresem istnienia obrazu. To może wskazywać, że jest to nawet najstarszy w Polsce obraz pod wezwaniem Matki Bożej Dobrej Rady. W kościele Świętego Ducha 13 lipca 1642 roku uczeń Szkoły Jezuickiej dostrzegł krwawe krople spływające z oczu Maryi. Zjawisko trwało cztery dni. Ścieranie łzy zostawiały na chuście krwawe ślady. Zanotowano liczne uzdrowienia, doznawano wielu łask. Sporządzono urzędowe protokoły z zeznaniami świadków. Wydarzenie to upamiętniają dwa obrazy w prezbiterium, pod jednym znajduje się napis: „A że prawdziwie obraz Matki Bożej płakał, na to stanęła pilna inkwizycja, której wizerunek że tak było, a nie inaczej w tym 1673 jest odmalowany”. Obraz przeniesiono do głównego ołtarza.

O żywym kulcie Maryi w tym miejscu świadczą liczne wota i zapisy. Tu modlił się Stefan Czarniecki, wielką czcicielką i dobrodziejką była też królowa Marysienka Sobieska. Tu ślub zawarł Bolesław Prus. Obraz był dwukrotnie koronowany. Datę pierwszej koronacji trudno ustalić, drugiej dokonał biskup lubelski Franciszek Jaczewski 8 września 1913 roku (po kradzieży koron w 1911r.).

Inne polskie wizerunki pochodzą z XIX i XX w., m. in. w kościele św. Katarzyny w Krakowie (kaplica Węgierska). Po II wojnie światowej tytuł Matki Bożej Dobrej Rady nadano niektórym kościołom poprotestanckim na zachodzie i północy Polski. Święto - na pamiątkę cudownego pojawienia się obrazu zatwierdził 25 IV 1727 r. papież Benedykt XIII, a papież Pius VI przesunął je na 26 IV (z uwagi na uroczystość św. Marka Ewangelisty obchodzoną 25 IV). Obecnie zewnętrzną uroczystość obchodzi się w pierwszym możliwym terminie po 25 kwietnia lub też w pierwszą niedzielę po tej dacie. Dla szerzenia kultu Matki Bożej Dobrej Rady powstawały liczne bractwa i stowarzyszenia, a także zgromadzenia zakonne. W 1881 r. Jadwiga Zamojska założyła w Paryżu „Stowarzyszenie Chrześcijańsko-

Spółeczne pod opieką Matki Bożej Dobrej Rady dla kobiet niezamężnych pragnących poświęcić się Bogu i Ojczyźnie". W czasach zaborów, a następnie po odzyskaniu niepodległości Stowarzyszenie prowadziło na ziemiach polskich szkoły gospodarcze oraz koła społeczno-religijne. Jedną ze szkół mieściła się w Zakopanem-Kuźnicach. W 1889 r. w Polsce powstało bractwo - „Unia Pobożna MB Dobrej Rady” przy klasztorze Augustianek w Krakowie; do 1939 r. liczyło 70 tys. członków z Krakowa i okolic.

Przy kościele Świętego Ducha w Krakowie od 1732 r. istniało Bractwo Literackie im. Maryi, a od 1864 r. (po kasacie zakonów) kapucyńskie Bractwo Serca Maryi.

Źródło:

[https://www.niedziela.pl/artukul/4700/Matka-Boza-Dobrej-](https://www.niedziela.pl/artukul/4700/Matka-Boza-Dobrej-Rady?utm_source=niezbednikKatolika&utm_medium=PanelDzienDesktop&utm_campaign=PanelDzienDesktop)

[Rady?utm_source=niezbednikKatolika&utm_medium=PanelDzienDesktop&utm_campaign=PanelDzienDesktop](https://www.niedziela.pl/artukul/4700/Matka-Boza-Dobrej-Rady?utm_source=niezbednikKatolika&utm_medium=PanelDzienDesktop&utm_campaign=PanelDzienDesktop)